

PIKNIK

Vandaag gao me bij ons in d'n tuin piknikke. 'k Heb 'n mooi ploegchie uitgenôôdigd. Dat 't zonnechie lekker schijnt is mooi meegenome. 'k Hè van tevore is goed naegedocht wie of 'k zôôal zou vraege. Wie d'r voor in aanmaareking zou komme, hè 'k op een lijsie gezet. Dà wazze d'r nogal wat, want hoe meer ziele hoe meer vreugd, hee. Mor ja, je hou ok nie elleken dag 'n piknik in d'n tuin. 'k Hè wel 'n voorwaerde gesteld. Ze mosse d'r aaige netjies aanklêêje en goedgemutst weze. Daegs vooraf benne me de winkels langs gewist. We hebbe hêel wat ingeslaoge, want de gaste magge netuurlijk niks te kort komme, hee. Aan happies gêên gebrek dus. Vanochend, vooraf aan d'n piknik, sting d'n hêêlen aanrecht vol mè mandjies, kurrefies, schaoltjies en schutteltjies. De gaste konne komme. Aalles was gepland om 'n uur of vier. Ruim 'n haallef uur van te vore liepe we aal zenewachtig heen en weer. Werempel zagge we al 'n stellechie over de schutting heenkijke. Toe ze zagge dat 'r nò niemand was, gonge ze d'r vliegesvflug weer van deur. 't Wazze echt gêên haontjie de voorstes. Messchie 'n bietjie verlege? We wachtte mor rustig af tot de eerste gaste zouwe komme.

Snorrende geluidjies

Om kwart over viere was t'r nog niemand. We keke mekaor is aan. De poes lag lekker lui in 't zonnechie. Ze waste d'r aaige nog mor is 'n keertie, keek ons vraegend aan en maakte tevreeje, snorrende geluidjies. Omdat 'r toch genogt voorraed was, liete we ze is eefies 'mooi zitte' om ze daerna 'n bonksie kaes te geve. Dà viel in goeje aerde. Ze kwam prompt om meer schooie. Nou geve me daer nermaol netuurlijk nie aaltijd aan toe, mor omdà me toch niks te doen hadde as te wachte, gooide me nog mor een stuksie kaes naer d'r toe. Binne de kortste kere was ok dut happie verdwene. 't Was nou wat de poes betrof wel genogt. Ze strekte d'r aaige weer behaogelijk uit in 't zonnechie. Of ze nou gewoon slaep had, of 'n bietjie last van de zon had, weet 'k nie. Ze sprong inêêns op en gong as 'n speer naer binnene.

Smulle

Ze was nog mor net uit 't zicht toe de eerste gaste deur de opestaonde poort naer binne kwamme. Ze hadde de uitnôôdiging wel aareg letterlijk genome. De zon scheen 'n put in de grond, mor ze hadde aallebaai 'n blaauw petjie op. Goedgemutst dus! De rest van d'r uitrusting was aangepast an 't zeumerse weer. 't Lekend wel of de gaste buite op mekaor gewacht hadde. Effe laeter kwam d'r êêntjie, die zô te zien 'n fan van Zjuul Deelder was, hêêmel in 't zwart uitgedost. De oranje lippestift was 't êênigste kleurtie dat aan d'r te zien was. Zô te zien wazze ze van d'n honger gekomme. Ze viele gelijk aan op de gerêêdstaonde schaoltjies. Nou ja, ze gonge d'r gang mor hoor. We haolde voor aalle zekerhaaid nog mor effe wat extrao ete uit de keuke. Toe me trug kwamme, was de uitgenôôdigde ploeg werempel host hêêmel gekomme. Dat hadde ze rap gedaen! Êêntjie hà duidelijk wat te lang op de zonnebank gelege. Bove 't groene t-shirtie stak d'r rôôdverbrande boezem opzichtig uit. In d'n hoek naebij de rozestruik zat 'n verliefd stellechie mè mooie, veulkeurige bloesies. Bij d'n hortenziao 'n feguur dat 'r om bekend sting aaltijd bont deur 't leve te gaon. Vandaag had ie d'r gêên uitzondering op gemaakt. Daer was ok 't hêêle gezinnechie dà zô blij gewist was om te magge komme. 'n Bietjie onopvaallend, mor ze zatte toch lekker mee te smulle.

Van d'n honger

't Zou veuls te veul worde om aalle gaste te beschrijve. Dà ze 't hêêl aareg naer d'r zin hadde, was wel te zien en veraal te hore. Wat 'n gekwetter. Of ze ok naer mekaor loisterde, vroeg 'k m'n aage wel af. D'n êêne perbeerde, zô lekend 't wel, d'n aandere in woord en gebaor af te troeve. Ze wazze, zeker te wete, aallemael goedgebekt. De happies verdwene in 'n hêêl rap tempo. D'r wier wel veul gemorst en van 't gebruik van servetjies hadde ze bepaold nò nooit gehoord. Sommiges griste 't ete zô mor weg bij d'r buurman die lekker zat te smulle We mosse echt wéér bijhaole. Veraal de eulieneutjies vloge weg. Je zou bekant zegge dà ze van d'n honger gekomme wazze. Gêên perbleem, beter zô dan dà me met aalles zouwe blijve zitte. Ok de dranksies gonge d'r goed in, gêên wonder, hee, 't mos aamel weggespoeld worre. D'r wier trouwes deur aalle gaste allêên mor waoter gedronke. We konne 't tò nie laete om mekaor is aan te kijke. Gêên van twêê konne me onze lach inhouwe. Geslaogd was de piknik in elke geval wel! Aalle buike wazze aerdig gevuld en we wiere as dank deur aalle gaste toegezong. Wà klonk dat mooi! We wiere d'r host verlege van. We deeje effe onze ôôge dicht. Plotseling hieuw 't gezang op. We keke wat 'r an de hand was. Aalle veugels wazze letterlijk gevloge en de poes liep snorrend rond. Ze hà weer trek gekrege! Nou snapte me ok pas hoe 't toch gekomme was dat aal die veugels zo laet gekomme wazze...

Besjaon

P.S. 't Aalderleste nieuws, zôôas de stambôôm van de familie Van Hoek en ok nog die van Groenewege en Hofman (Baon-Hofman), is te vinge op de website van de verêêniging: www.historie-sliedrecht.nl